

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625203410
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2625203410.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.X.XXXX a C. B., nar. X.X.XXXX, obe bytom ako otec, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Vajanského 17/1, Senica, deti rodičov: C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., E. XXX/XX a F. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. F. XXX, zastúpený Mgr. Martinom Černákom, advokátom so sídlom Zochova 5, Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 17.04.2025, č.k. 25P/32/2025-44, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Senica uznesením zo dňa 17.04.2025 č.k. 25P/32/2025-44 zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa matka domáhala zrušenia psychologického poradenstva pre rodičov nariadeného rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P/38/2022 zo dňa 18.9.2024 a neodkladnej zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, že deti budú zverené do osobnej starostlivosti matky, otec bude zaviazaný prispievať na výživu maloletej C. sumou 50 eur mesačne a na maloletého A. sumou 70 eur mesačne, otec bude oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každé tri po sebe nasledujúce kalendárne týždne od piatka, kedy si deti preberie v priestoroch Základnej školy v F. do nedele do 17.00 hod., kedy deti osobne privezie na vlakovú stanicu do Trnavy, kde ich prevezme matkou a úradmi splnomocnená tretia osoba. Počas sviatkov a prázdnin navrhla osobitnú úpravu styku tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými počas vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok od 23.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 17.00 hod. každý nepáry kalendárny rok od 25.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., jarné prázdniny každý páry kalendárny rok od pondelka 10.00 hod. do nedele do 17.00 hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 16.7. do 31.7. a od 16.8. do 31.8. s tým, že vo zvyšnom období budú deti u matky. II. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, 3, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), čl. 4, § 2 ods. 1, § 121 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 26, § 37 ods. 8 Zákona o rodine. Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho účel, charakter a podmienky nariadenia. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že matka nepreukázala dôvodnosť svojich tvrdení, ani neuviedla také konkrétne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí. Matka sa návrhom domáhala zrušenia nariadeného psychologického poradenstva a okamžitej zmeny úpravy rodičovských práv a

povinností k maloletým deťom ich zverením do svojej osobnej starostlivosti, uložením vyživovacej povinnosti otcovi a úpravou styku otca s maloletými. Zistil, že o zverení maloletých detí do starostlivosti otca a určenie výživného matke naposledy právoplatne rozhodol Okresný súd Partizánske rozsudkom č.k. 2P/12/2020-1620 zo dňa 16.7.2021 a rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 9P/38/2022-468 zo dňa 18.9.2024 bola následne schválená rodičovská dohoda vo veci úpravy styku matky s deťmi. Konštatoval, že zmenu pomerov matka odôvodnila zmenou svojho bydliska a zamestnania, kedy ukončila prácu v zahraničí, zamestnala sa na Slovensku a od októbra minulého roka žije v domácnosti svojho snúbenca aj so svojou dcérou G. a súčasne návrh dôvodila nevhodným výchovným prostredím u otca, ktorý podľa jej mienky maloleté deti manipuluje a podnecuje v nich nenávisť voči matke, ktorú stupňuje, čím je nezvratne ohrozený ich psychický, sociálny a emocionálny vývin. Dospel k záveru, že matka v návrhu neopisuje žiadne konkrétne situácie, či neprimerané správanie detí voči jej osobe, z ktorých dedukuje negatívny vplyv otca na zdravý vývin detí. Obsahom návrhu sú len všeobecné konštatovania matky o nenávisťnom a manipulatívnom správaní otca, neurčité tvrdenia, že u otca majú deti toxické a traumatizujúce prostredie (bez opísania konkrétnych skutkových okolností, ktoré by osvedčovali uvedené tvrdenie). K matkou vyjadrenému názoru, že otec svojim správaním spôsobuje deťom traumy, psychické a emocionálne poškodenie uviedol, že z urýchleného zisťovania v rámci rozhodovania o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zistil, že maloleté deti toho času nevykazujú známky traumatických zážitkov z domáceho prostredia, správanie ich otca neopisovali v negatívnom zmysle. Prihliadol na vyjadrenie oboch detí, že matku majú radi, ale chcú zostať bývať s otcom a do školy chodiť v mieste ich súčasného bydliska. Svoj názor maloletí prezentovali pred kolíznym opatrovníkom bez účasti rodičov, a z neho vyplýva spokojnosť so súčasným stavom a výchovou otca, pričom k osobe otca sa nevyjadrovali nepriaznivo. K tvrdeniam matky, že otec deťom uvádza klamlivé informácie a manipuluje ich proti matke, poukázal na vyjadrenie maloletej C., že matka jej pri telefonátoch hovorí zlé veci na tatina a presvedča ju, aby u neho nebývala. Z vyjadrení maloletej bolo tiež badať jej sklamanie zo správania matky (neprišla pre deti v dohodnutom čase, nevenovala sa im počas pobytu u matky, prišla domov ráno opitá, počas telefonátoch hovorí zlé veci na otca, krik v domácnosti matky). Uzavrel, že na základe uvedeného nemožno prijať záver o tom, že u matky na rozdiel od otca majú deti v súčasnosti lepšie podmienky pre ich výchovu, ani to, že aktuálne výchovné prostredie u otca je pre deti škodlivé alebo nevyhovujúce. Prihliadol na skutočnosť, že v mieste bydliska má otec dobrú povesť (správa Obce F. F.) a pozitívne hodnotenie otca vyplýva aj zo správy základnej školy, ktorú maloletá navštevuje. Zohľadnil, že podľa danej správy je maloletá v poslednom čase viac komunikatívna, v škole dosahuje výborné výsledky, otec sa o jej prospech aktívne zaujíma a matka sa nikdy neopýtala, ako sa C. darí (správa ZŠ F. F.). Pokiaľ matka žiadala o vydanie neodkladného opatrenia s cieľom zabezpečenia ochrany duševného a psychického zdravia maloletých detí, toho času nemal osvedčené, že u maloletých detí by vplyvom výchovného pôsobenia otca dochádzalo k poškodzovaniu ich zdravia tak, ako to matka tvrdí. Poznamenal, že zmena rozhodnutia o výchove maloletých detí je možná len v prípade preukázania podstatnej zmeny pomerov oproti stavu, ktorý tu bol v čase posledného rozhodovania súdu. V prípade, že k zmene úpravy rodičovských práv a povinností má prísť formou neodkladného opatrenia, je potrebné osvedčiť, že potreba zmeny úpravy rodičovských práv a povinností je naliehavá a neznesie odklad. Po preskúmaní návrhu, doložených listinných dôkazov a výsledkov zrýchleného zisťovania dospel k záveru, že matka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí, ani to, že bez okamžitej zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností by boli práva maloletých detí a ich zdravý vývoj vážne ohrozené, alebo narušené. Hoci matka osvedčila zmenu svojho zamestnania a bydliska (pracovná zmluva, správa z prešetrovania pomerov v domácnosti matky), nemal osvedčené jej tvrdenie, že by maloletým bez okamžitého zásahu súdu hrozila ujma na ich právach. Maloletí vyjadrovali spokojnosť so starostlivosťou ich otca a k predstave bývania u matky majú odmietavý postoj. Skutočnosť, že matka má toho času vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o deti, nevyhodnotil ako dôvod pre okamžitú zmenu zverenia. Zároveň zistil, že matka nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu (rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 9P/38/2022-468 zo dňa 18.9.2024), ktorým bol upravený jej styk s maloletými deťmi a stáva sa, že si ich preberá a odovzdáva podľa svojho uváženia a rozhodnutia, miesta preberania neustále mení (správa kolízneho opatrovníka), niekedy sa styk vôbec neuskutočnil, čo potvrdili aj maloletí. Ak matka tvrdí, že prostredie u otca je pre deti škodlivé, potom nie je zrejmé, prečo nevyvíja maximálnu snahu o prispôsobenie si svojich pracovných povinností a osobného života tak, aby mohla s deťmi tráviť všetok čas, ktorý jej prináleží na základe právoplatnej úpravy jej styku s deťmi. Uvedené platí aj vo vzťahu k nariadenému psychologickému poradenstvu, ktorého sa matka vôbec nezúčastnila, ani formou individuálnych konzultácií. Zohľadňujúc fakt, že u otca toho času neboli zistené závažné nedostatky v jeho starostlivosti o deti, dospel k záveru, že okamžitá úprava rodičovských práv a povinností v zmysle návrhu matky by nebola v najlepšom záujme maloletých detí.

3. Vo vzťahu k návrhu matky na zrušenie nariadeného poradenstva na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica konštatoval, že pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase jeho vydania, pričom zo záverečnej správy príslušného referátu je zrejmé, že vzhľadom na spoluprácu zo strany len jedného z rodičov (otca) označili výchovné opatrenie ako neefektívne a ťažko naplniteľné s odporúčaním osloviť organizáciu, ktorá by s rodičmi pracovala terénne. Uviedol, že súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel (§ 37 ods. 8 zákona o rodine), čo v danom prípade splnené nebolo. Pokiaľ matka žiadala zrušiť nariadené psychologické poradenstvo z dôvodu, že stretávanie s otcom maloletých detí v nej vyvoláva traumatické zážitky a zhoršuje jej psychické zdravie, konštatoval, že účasť rodiča na psychologickom poradenstve nie je vynúiteľná. Nezáujem alebo neúčasť rodiča na plnení výchovného opatrenia zo subjektívnych dôvodov však môže byť dôvodom na uloženie iného vhodného výchovného opatrenia, avšak nie je dôvodom na jeho okamžité zrušenie.

4. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie treba vnímať ako výnimočný inštitút procesného práva, ktorý možno aplikovať len za predpokladu, že vec neznesie odklad a je potrebný okamžitý, bezodkladný zásah súdu, pretože bez jeho nariadenia by mohla nastať vážna ujma. Nie je jeho účelom v skrátanom konaní nahrádzať rozhodnutie vo veci samej, ktorému by malo predchádzať riadne dokazovanie na pojednávaní, ktoré pri inštitúte neodkladného opatrenia vzhľadom na jeho charakter a krátkosť času nie je možné. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajú najmä v povinnosti aspoň osvedčiť tvrdené skutočnosti, pričom uvedená povinnosť zaťažuje výlučne navrhovateľa. Uzavrel, že matka neuviedla také rozhodujúce skutočnosti, z ktorých by vyplývala hrozba ujmy na právach maloletých a neosvedčila, že by sa maloletí nachádzali v situácii ohrozujúcej ich život, zdravie, priaznivý psychický, sociálny vývin či uspokojovanie ich základných životných potrieb. Ani z listinných dôkazov doložených k návrhu a zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka navrhujúc napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovuje a neodkladné opatrenie nariadi tak, že maloleté deti dočasne zverí do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávni maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, otcovi uloží povinnosť platiť na maloletú C. výživné v sume 50 eur a na maloletého A. výživné v sume 70 eur mesačne vždy do 15-teho dňa každého kalendárneho mesiaca v roku vopred k rukám matky, počnúc dňom podania návrhu. Zároveň žiadala upraviť styk otca s maloletými deťmi počnúc prvým piatkom nasledujúcim po právoplatnosti výroku Rozsudku každé tri po sebe nasledujúce kalendárne týždne od piatka, kedy si deti preberie po skončení vyučovania v priestoroch ZŠ s MŠ H. B. H. F. do nedele do 17.00 hod., kedy deti osobne privezie do D., kde ich prevezme matkou a úradmi splnomocnená tretia osoba (aby sa ochránila osoba matky aj maloletých pred opätovnou viktimizáciou a traumatizáciou) s tým, že maloleté deti prevezme v čase začatia styku otec a maloleté deti odovzdá v čase ukončenia styku otec detí. Počas sviatkov navrhla styk upraviť osobitne tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi počas vianočných sviatkov každý párny kalendárny rok od 23.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 17.00 hod., každý nepárny kalendárny rok od 25.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., počas jarných prázdnin každý párny kalendárny rok od pondelka 10.00 hod. do nedele do 17.00 hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 16.07. do 31.07. a od 16.08. do 31.08. s tým, že maloleté deti prevezme počas tejto osobitnej úpravy v čase začatia styku otec a maloleté deti odovzdá v čase ukončenia styku otec detí v obci D., kde ich prevezme od matkou a úradmi splnomocnenej tretej osoby. Vo zvyšnom období, teda v nepárny kalendárny rok navrhla upraviť styk od 23.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod. a v párny kalendárny rok od 25.12. od 17.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý nepárny kalendárny rok od soboty 10.00 hod. do pondelka do 18.00 hod., počas jarných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od pondelka 10.00 hod. do nedele 17.00 hod., každý kalendárny rok počas letných prázdnin od 01.07. do 15.07. a od 01.08. do 15.08. budú deti u matky. S napadnutým uznesením nesúhlasila, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu. Uviedla, že dňa 11.4.2025 bola zrealizovaná

osobná konzultácia so sociálnou kurátkou maloletých z ÚPSVaR, ktorej záznam ako dôkaz prikladá. Namietala, že zo správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov zo dňa 9.4.2025 nevyplýva, resp. kolízny opatrovník nepriznal dôvody, prečo jej stretnutia s maloletými v mesiacoch január až marec prebiehali rôzne. Kolízny opatrovník podáva zavádzajúcu informáciu o tom, že údajne podáva podnety na otca maloletých. Skutočnosť, že bezdôvodné podnety voči jej osobe podáva opakovane otec, kolízny opatrovník zatajil. Uviedla, že v mesiacoch január až marec opakovane žiadala emailom oddelenie SPODaSK o súčinnosť a pomoc pri odkomunikovaní informácie otcovi ohľadom jej zmeny zamestnania a skúšobnej doby s tým, že dočasne nebude môcť realizovať styk s deťmi v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu. Tiež žiadala o pomoc smerom k dohode o preberaní maloletých v iný deň a dočasnom skrátaní styku len s ohľadom na skúšobnú dobu v jej novom zamestnaní. Nesúhlasila ani s hodnotením obsahu vyjadrenia maloletej C. pred kolíznym opatrovníkom, pretože maloletá bola otcom negatívne nainfikovaná a usmernená ako sa má vyjadriť. Otec maloletej deti po dobu troch týždňov od nej izoloval a nemala možnosť s nimi komunikovať, maloletí mali zakázať zdvihnúť jej telefón, odpovedať na jej správy a po celú dobu im otec o matke hovoril negatíva. Maloletá C. po týchto troch týždňov, kedy bola len s otcom, vedela ako má odpovedať, klamala, čo vedia potvrdiť jej starší súrodenci maloletá G. a maloletý C., ktorí sa v čase jej styku s matkou nachádzali v domácnosti matky a ktorých navrhuje matka vypočuť ako svedkov. Poukázala na Úradný záznam kolízneho opatrovníka zo dňa 11.4.2025 spolu so všetkými prílohami a uviedla, že ak by bola C. konfrontovaná priamo na súde, nikdy by sa takto negatívne a lživito o svojej matke nevyjadrovala. Spochybnila potvrdenie Základnej školy v F. F., nakoľko súd nebol informovaný, že riaditeľka školy C. I. G. je v blízkom príbuzenskom vzťahu s otcom maloletých, z uvedeného dôvodu v správe priam zveličuje pozitívne vlastnosti otca a v negatívnom svetle vykresľuje matku. Poprela, že by sa nezaujímal o výsledky v škole maloletej C., s ktorou sa pravidelne učí, plní s ňou školské povinnosti, čo potvrdila aj maloletá a vie to potvrdiť aj stará matka a starší súrodenci maloletej. Považovala za otáznave, prečo nebolo súdu predložené aj potvrdenie Základnej školy J., ktorú navštevuje maloletý A. a prečo by malo súdu postačovať vyhodnotenie skutkového stavu veci len zo správy ZŠ F. F. za situácie, keď riaditeľka školy je príbuznou otca. K správe Referátu poradensko-psychologických služieb uviedla, že je ochotná spolupracovať a poradenstva sa zúčastniť avšak bez konfrontácie s otcom – agresorom, keď podľa odporúčania Pomoci obetiam násillia si ochránila svoje duševné zdravie, Vyjadrila ochotu spolupracovať a navrhla iný spôsob poradenstva, aby bolo naplnené nariadené rozhodnutie Okresného súdu Senica zo dňa 18.09.20245. Je ochotná absolvovať poradenstvo na ÚPSVaR referáte poradensko-psychologických služieb v Prievidzi, ktorý je jej vzhľadom na bydlisko a miesto výkonu práce bližší. Namietala, že súd nesprávnym postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva na spravodlivý proces v takej miere že došlo k porušeniu procesných práv. Namietala, že súd nevyžiadal správu ZŠ J., ktorú navštevuje maloletý A., nepočkal na doplnenie dôkazov z jej strany a najnovšiu správu ÚPVSaR zo dňa 11.4.2025. Súdneprihliadol na to, že matka je v nevýhode, pokiaľ ide o vplyv na maloleté deti, ktoré otec účelovo manipuluje. V tomto prípade je diskriminovaná a šikanovaná otcom, ktorý maloletých izoluje od komunikácie s ňou a zakazuje im s ňou telefonovať. Namietala, že súd nevykonal výpovede starších súrodencov maloletých C. a G. K., ktorí sa nachádzali v domácnosti matky a sú priamymi svedkami priebehu styku matky s maloletými. Žiadala doplniť správu kolízneho opatrovníka o skutočnosti, ktoré zatajoval. Uviedla, že otec nepredložil kuratele dôkazy, o tom, z čoho si hradí vlastnú existenciu a živobytie a dôkazy, že nežije na úkor výživného a štátnych sociálnych dávok patriacich maloletým, keď vyslovila podozrenie, že zneužíva štatút rodiča, ktorý má deti v starostlivosti za účelom pokrytia svojich potrieb, nakoľko nemá príjem a zamestná sa vždy len na pár dní (nepracuje po dobu troch rokov). Mala za to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, situácia je vážna a v najlepšom záujme maloletých detí je nevyhnutná okamžitá a neodkladná úprava rodičovských práv a povinností nariadením neodkladného opatrenia. Maloletí sú vychovávaní otcom veľmi zle, negatívne a nezdravo s chorým zmýšľaním voči vlastnej matke, ich duševný vývin má katastrofálne následky chorého zmýšľania a neúcty a zotrvávanie v tomto stupňuje a ohrozuje ich psychický vývin, čo sa prejavuje na častých ochoreniach maloletých. Uviedla, že rezidenčný rodič nesmie byť ten, ktorý nemá dobrý výchovný vplyv na deti, pretože manipuluje a negatívne nastavuje deti voči osobe matky. V najlepšom záujme maloletých je radikálne zakročiť a eliminovať riziko zlého výchovného vplyvu otca na ne, vzhľadom na možné riziko psychických porúch maloletých do budúcnosti.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. V celom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého matka neosvedčila žiadne skutočnosti, ktoré by vyvodzovali závery o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov k maloletým v zmysle jej návrhu. Poukázal na predchádzajúce

rozhodnutia súdov týkajúce sa úpravy práv a povinností k maloletým deťom a to rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/1/2020 zo dňa 7.07.2021, právoplatný dňa 14.08.2021 a rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 9P/38/2022-468 zo dňa 18.09.2024. Matkine tvrdenia o údajnom správaní otca s negatívnym vplyvom na duševné zdravie maloletých považoval za všeobecné, ničím neosvedčené, zavádzajúce, s cieľom spochybniť jeho rodičovskú spôsobilosť. Mal za to že účelom matky je deti bezdôvodne a náhle vytrhnúť zo stabilného prostredia, v ktorom sú preukázateľne riadne vychovávané a v ktorom sa podľa ich vyjadrení cítia spokojne a bezpečne. Na tomto nič nemení ani úradný záznam kolízneho opatrovníka zo dňa 11.04.2025, ktorý je len prepisom ďalších nepravdivých zavádzajúcich tvrdení matky. V súvislosti s návrhom matky na zverenie maloletých do jej starostlivosti poukázal na skutkové zistenia Okresného súdu Partizánske v konaní č.k. 2P/122020, v ktorom bolo súdom konštatované, že matka sa okrem úmyselnej trestnej činnosti vyznačuje aj neprestajnou averziou voči otcovi, čoho dôkazom sú jej vyjadrenia, je osobou neustále vytvárajúcou rodičovské konflikty, nadraduje svoj záujem nad záujem maloletých, neplní si vyživovaciu povinnosť, bráni otcovi styku s maloletými a neustále hľadá zámienky na jeho sťaženie, vytvára na deti emocionálny a psychický nátlak, vŕaha je ich do rodičovských problémoch a v otázkach starostlivosti o deti ignoruje poučenia, výzvy a rozhodnutia súdov. Je teda, že nevhodné správanie a protiprávne konanie matky sa oproti stavu z roku 2020 nezmenilo, naďalej sa vyznačuje nerešpektovaním súdneho rozhodnutia, nerešpektovaním role otca v živote maloletých, neplnením si rodičovských povinností, manipuláciou detí a vyvolávaním konfliktov. Súdu predložil prehľad jednotlivých termínov styku matky s maloletými deťmi počnúc dňom 18.09.2024 doposiaľ, čím poukazuje na skutočnú mieru uplatňovania si práva matky na styk s deťmi, keď si v prevažnej miere toto právo neuplatnila včas. Matka sa usiluje otvárať o sebe obraz zodpovedného, svedomitého rodiča, čo však nezodpovedá realite. Matka opakovane nedodržiava miesto a čas preberania a odovzdania maloletých, neplní si vyživovaciu povinnosť, sťažuje sa, že odovzdávanie detí je pre ňu z dôvodu osobného kontaktu s otcom mimoriadne psychicky vyčerpávajúce, avšak práve ona spôsobuje, že často dochádza k odovzdaniu detí priamo medzi rodičmi. Snaží sa matke vychádzať často v ústrety, avšak matka tieto situácie zneužívala a na neho aj pred deťmi útočila. Uvedený prístup matky si nevie vysvetliť inak ako tým, že matka vyvolala zbytočné konfliktné situácie, ktoré deťom spôsobujú stres. Matka často realizuje styk s deťmi mimo miesta svojho bydliska, čo je v rozpore so záväzkom vyplývajúcim zo súdneho rozhodnutia. V návrhu na zverenie maloletých detí do jej starostlivosti argumentuje matka novým zamestnaním, čo jej umožňuje zabezpečovať plnohodnotnú starostlivosť o deti, avšak uvedené je v zásadnom protiklade s reálnym stavom. Z prehľadu realizácie stykov za posledné mesiace vyplýva, že matka minimálne od septembra 2024 nevyužíva priestor na styk s deťmi v zmysle rozhodnutia, často si preberá deti neskôr a často ich skôr vracia otcovi. Tieto skutočnosti matka potvrdzuje v podanom odvolaní dôvodiac aktuálnou skúšobnou dobou v novom zamestnaní, ktorá jej má brániť kontakte s deťmi. Nepresvedčivým je aj tvrdenie matky, podľa ktorého nechce prísť o zamestnanie, aby si mohla plniť riadne vyživovaciu povinnosť, čo riadne nerealizuje od roku 2022, keď bol nútený vymáhať si dlh prostredníctvom exekútora. AJ maloleté deti v pohovor s kolíznym opatrovníkom potvrdili, že matka sa im dostatočne nevenuje a nepreberá si ich načas, pričom maloletý A. priznal, že aj z týchto dôvodov nechce byť zverený do starostlivosti matky, chce zostať bývať u neho a navštevovať Základnú školu v J.. Tiež maloletá C. sa vyjadrila, že u otca sa cíti veľmi dobre, chce bývať spolu so svojím bratom v F. F. a u matky tráviť víkendy, matku nemá rada, keď je opitá a ohľadne otca jej matka komunikuje zlé veci, nahovára ju, aby bývala s ňou. Mal za to, že existujú dôvodné pochybnosti o reálnom záujme matky o styk s maloletými deťmi, keď sa im počas styku nevenuje, styk neplní účel, na ktorý je určený, nakoľko nevedia k sebe rozvíjať vzájomné citové väzby, ale skôr dochádza k ich vzájomnému prehlbovaniu. V prítomnosti maloletých je matka opakovane pod vplyvom alkoholu, čím vytvára pre deti negatívny vzor. K námietkam matky o zhoršenom prospechu maloletého A. uviedol, že maloletý navštevoval v roku 2020 1. ročník základnej školy, keď otec nemal žiadne informácie o tom, ktorú školu navštevuje, v tom období menil tri základné školy čo bolo pre neho mimoriadne stresujúce, negatívne sa odrazilo aj na jeho študijných výsledkoch. Situácia sa zmenila k lepšiemu počnúc 2. ročníkom po zverení maloletého do jeho starostlivosti a táto zmena sa prejavila na jeho prospechu, čoho dôkazom sú školské výsledky z 2. až 4. ročníka, kedy bol vyznamenaný. Nepopiera, že v poslednom období došlo k miernemu zhoršeniu prospechu syna v škole a to najmä v okamihu uplatňovania súdom schválenej rodičovskej dohody zo dňa 18.09.2024. Uvedené zhoršenie pripisuje najmä správaniu matky, ktorá robí intenzívne všetko pre to, aby dosiahla zverenie detí do jej starostlivosti aj za cenu podávania klamlivých skutočností o osobe otca a jeho výchovnom prostredí. Dôkazom uvedeného je aj ostatný návrh, v ktorom ho hodnotí výlučne negatívne. Takýmto spôsobom sa vyjadruje voči nemu aj v prítomnosti maloletých, ide o urážlivé a dehonestujúce vyjadrenia, ktoré správanie matky vyvoláva u detí stres a emočnú nestabilitu, nakoľko na otca sú citovo

naviazané. V súvislosti s plnením povinnej školskej dochádzky maloletej C. poukázal na posledné stanovisko Základnej školy v F. F., z ktorého vyplýva, že maloletá je veľmi šikovná, dosahuje veľmi dobré výsledky, do školy chodí načas, čistá, upravená, všetky zameškané hodiny má ospravedlnené, otec sa o maloletú veľmi dobre stará, zaujíma sa o jej výsledky, o prospechu pravidelne komunikuje. Od matky má maloletá len podpísané známky, matka sa nikdy na dcéru nespýtam. Podľa jeho názoru matka neuviedla žiadne relevantné skutočnosti a dôkazy, z ktorých by vyplynulo, že by svoje rodičovské povinnosti zanedbával. Bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že je schopný vytvoriť deťom stabilné prostredie pre ich zdravý a nerušený vývoj, o deti sa riadne zaujíma, vychováva ich, zodpovedne sa o ne stará a medzi nimi je mimoriadne priaznivý vzťah. Zo strany súdov a štátnych orgánov nebola zistená žiadna relevantná skutočnosť, ktorá by uvedené spochybňovala. Šetrenie pomerov v aktuálnom prostredí otca bolo realizované opakovane a zakaždým bez nedostatkov, na rozdiel od matky otec nepochybne splňa tak objektívne ako i subjektívne predpoklady ako podmienku pre zabezpečovanie všetkých nevyhnutných potrieb detí, vrátane zachovávaní pravidelného kontaktu s druhým rodičom. Mal za to, že nie sú splnené ani len zákonné predpoklady pre vyhovie návrhu matky, keď je potrebné prihliadať na záujem maloletých detí, citové vývinové väzby, potrebu stability budúceho výchovného prostredia a schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove, starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Matkou podaný návrh tieto očakávania nenapĺňa, práve naopak. Od obdobia poslednej úpravy rodičovských práv a povinností nedošlo k žiadnej zmene pomerov na strane rodičov, ani na strane maloletých, ktorá by odôvodňovala vyhovie návrhu matky. Výhrady matky sú absolútne nezodpovedajúce realite a nemožno ich považovať za skutočnosti preukazujúce podstatnú zmenu pomerov. Voči starostlivosti o deti z jeho strany neboli vznesené žiadne námietky ani zo strany školských zariadení, pediatra, orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce a ani zo strany súdu. Ako vyplýva z uvedených skutočností, na strane matky naďalej pretrvávajú prevažná časť rizikových faktorov ohrozujúcich zabezpečovanie riadnej starostlivosti o deti, ktoré boli konštatované súdom už v pôvodnom konaní a ani po uplynutí dlhého obdobia nedošlo k žiadnej sebareflexii a zmene správania matky. Navrhovaný model starostlivosti o maloletých matkou považoval za rozporný s deklarovateľnými predstavami detí, ktorých názor je pritom jedným z rozhodujúcich kritérií. To, že návrh matky je priamo proti názoru maloletých, preukazuje okrem iného aj samotné vyjadrenie pred kolíznym opatrovníkom, kde priznala, že maloletý A. oznámil, že chce bývať s otcom. Vytvorením modelu starostlivosti, v rámci ktorého budú deti tráviť oveľa viac času v prostredí, v ktorom sa už necítia komfortne, môže u nich výrazným spôsobom prehliť existujúce ťažkosti a mať negatívny dopad na ich zdravie a to značne nenapraviteľnými trvalými následkami. Zmena osobnej starostlivosti nie je v záujme maloletých, pretože výrazným spôsobom by narušila stabilitu ich aktuálneho výchovného prostredia.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v ust. § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia ust. § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu s cieľom predísť vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, či zmareniu výkonu rozhodnutia. Zákon prezumuje dva dôvody, existencia ktorých či už samostatne alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach

starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporionalitu (primeranosť) zásahu predstavovaného nariadením neodkladného opatrenia. Osobitnej povahy tohto procesnoprávneho inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto bezodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť naliehavú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá je, v zmysle už uvedeného, osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie naliehavosti a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť neodkladným opatrením. Podľa explicitného vyjadrenia v ust. § 365 CMP neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých požívajúcich ex lege osobitný stupeň ochrany je dôvodné predovšetkým v prípadoch, kedy bez okamžitej ingerencie súdu sú záujmy, starostlivosť, výchova, výživa, či dokonca zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené.

11. Účelom neodkladných opatrení v konaní starostlivosti súdu o maloletých, je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Neodkladné opatrenie má mať len dočasnú povahu a v konaní vo veciach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchlá úprava pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa. V prípade úpravy styku maloletého dieťaťa s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, je cieľom procesného inštitútu neodkladného opatrenia výhradne predbežné zabezpečenie realizácie práva na styk (rodiča aj maloletého dieťaťa) do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej. Neodkladným opatrením sa teda má zabezpečiť úprava styku v takom rozsahu, o ktorom je predpoklad, že v dôsledku absencie možnosti vykonať dokazovanie potrebné na posúdenie vyváženosti požiadavky rodiča so záujmom maloletého dieťaťa, bude ku prospechu maloletého dieťaťa. To znamená, že má ísť len o provizórnu úpravu styku nevyžadujúcu si podrobné zisťovanie aktuálnych pomerov na strane maloletého dieťaťa a rodiča zo styku oprávneného, na rozdiel od dokazovania v meritórnom konaní.

12. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa, že pri nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúce preukázať skutočnosť, že sú ohrozené pomery maloletého dieťaťa a nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Uvedená skutočnosť vo vzťahu k návrhu matky, ktorým žiadala maloleté deti dočasne zveriť do jej osobnej starostlivosti, nebola matkou osvedčená a matka ani v odvolaní neuviedla žiadne dôvody zakladajúce zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie nevyhovel návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zverením maloletých do starostlivosti matky ust. § 324 a nasl. CSP a poukazuje na ne. Zhodne ako súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade nevznikla potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, nakoľko nie je osvedčené, že riešenie tejto situácie neznesie odklad a nie je osvedčené ani ohrozenie maloletých detí. K odvolacím námietkam matky udáva, že súd prvej inštancie argumenty matky riadne posúdil, vyhodnotil a vysporiadal sa s nimi v kontexte aj s ostatnými rozsudkami súdov, ktoré upravujú pomery rodičov k maloletým deťom. Pokiaľ matka namietala správy

kolízneho opatrovníka a poukazovala na pripojený Úradný záznam vyhotovený kolíznym opatrovníkom dňa 11.4.2025, odvolací súd na daný záznam neprihliadal, pretože obsahuje výhradne tvrdenia matky, ktoré prezentovala na úrade. Ani doložené listiny obsahujúce žiadosti matky o spoluprácu ÚPSVaR a pomoc v súvislosti s dohodnutím termínov stretnutí s maloletými deťmi (z dôvodu skúšobnej doby v novom zamestnaní matky) nie sú dôvodom pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ matka argumentuje zhoršeným prospechom maloletého A. a neochotou a neprijateľnou komunikáciou s otcom, dané argumenty môžu byť predmetom dokazovania v konaní vo veci samej (o zmenu zverenia). Námitky matky týkajúce sa správy zo školy ZŠ J., kde má byť riaditeľkou školy príbuzná otca, matka žiadnym spôsobom nepreukázala, preto ani nemožno polemizovať o objektívnosti danej správy. Pokiaľ matka namieta nevhodnosť podmienok pre výchovu a starostlivosť o maloletých na strane otca, správne súd prvej inštancie tieto vyhodnotil aj v súvislosti so zisťovaním vykonaným v tomto konaní (správa obce, správa kolízneho opatrovníka a Základnej školy J.). V neposlednom rade treba uviesť, že súd prvej inštancie, napriek tomu, že predmetom konania je neodkladné opatrenie, zisťoval tiež názor maloletých detí, na ktorý prihliadal, keď z neho jednoznačne vyplýva pozitívny vzťah maloletých detí k otcovi a záujem zotrvať v jeho domácnosti. Nemožno vziať do úvahy ani žiadosti matky vykonávať dokazovanie výsluchom jej maloletých detí – súrodencov maloletého A. a C., keď dané dokazovanie presahuje rámec konania o neodkladnom opatrení..

13. Treba uviesť, že konanie o neodkladnom opatrení má osobitý charakter a rozhodnutie o takomto návrhu je dočasnou formou a vychádza z podmienok upravených v ust. § 324 a nasl. CSP a § 360 a nasl. CMP. Správne súd prvej inštancie rozhodol, keď zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o zverení maloletých detí do jej osobnej starostlivosti a zároveň zamietol aj na to nadväzujúci návrh na dočasnú úpravu styku otca s maloletými, uloženie povinnosti otcovi platiť výživné na maloletých a určenie, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. V súvislosti s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia o styku otca s maloletými a určenie, že rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, odvolací súd poznamenáva, že daný návrh v žiadnom prípade nespĺňa podmienky naliehavosti a bezodkladnosti.

14. S prihliadnutím na skutočnosť, že ide v danej veci o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd sa zameril na náležitosti neodkladného opatrenia a podmienky pre jeho nariadenie, ktoré v konaní osvedčené neboli.

15. Pokiaľ súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zrušením výchovného opatrenia uloženého rodičom rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 9P/38/2022-468, aj daný postup je podľa názoru odvolacieho súdu správny. Ust. § 37 Zákona o rodine upravuje podmienky uloženia výchovného opatrenia, sledovanie splnenia jeho účelu a prípadne zrušenie výchovného opatrenia. Treba uviesť, že ide o konanie vo veci samej a zákon nepripúšťa zrušenie výchovného opatrenia rozhodnutím o neodkladnom opatrení. Súd prvej inštancie vyvodil správne závery k tejto časti návrhu, s ktorými sa odvolací súd stotožnil.

16. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

18. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).